

Hideg szerelem

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXVI. évfolyam, 40. szám, 2022. október 7.

Beköltözött a hideg a házukba. Egy őszi nap volt, jól emlékszem. Délben még sütött nap, láttam valakit, aki úszott a folyóban, kacsák követték, talán a ködember volt. Ott élt az ártéren. Sárga, őszi fény. Csak a kontúrjai csillogtak a napban, ezüstösen verte vissza a víz felszíne a napsugarakat, mosta a fák gyökerét, habzott.

Messze, a szigetcsúcson gázolt az ember a sekély vízbe. A révig lefolyt és kimászott a köveknél. Kora délután már köd ült a tájra, három rétegben, a Pilisből ereszkedett a folyóra. Éjszaka megfagytak a levelek. Megsárgultak és megfonnyadtak, összetöpörödtek. Hogy miért pont ekkor érkezett, nem tudom. Nem is értettem, túl korán volt még. Október közepe. Észre se vettem volna, hogy lekeveri a fagy az őszi tájat. Mit érdekeltek engem akkoriban a levelek, a hulló dió, az érett birsalma, a vadvörte, a gesztenye...

Csakhogy befújt a szél a házba, a szobába, a paplan alá.